

ธิดาวานร

ชิตาวานร

อริยะวิดี หนีมาอยู่กับแม่มานาตาลี ไม่ยอมกลับเข้าเมือง มิใช่ใครจะมาขอร้องอ้อนวอน อริยะวิดีก็ไม่ยอมกลับไป แต่ก็มิได้เพิกเฉยต่อการดูแลสัตว์เจ็บป่วยป้องกันไม่ให้โดนทำร้าย จับไล่พวกบุกรุก ดันน้ำลำธาร และป่า มี มะเม็ยะ มาร่วมขบวนการ อริยะวิดีกับพวกแม่มาเดินทางในป่าด้วยการ โหนเถาวัลย์ ส่วนมะเม็ยะเดินทางในป่า ด้วยการ ใช้เส้นผมมัดมัดเกาะเกี่ยวกิ่งไม้ไปกับอริยะวิดี และยังใช้เส้นผมทำร้ายผู้บุกรุกได้ด้วยทั้งสองมีความสุขมาก พนา บุราณ มาแวะเวียนหาเป็นประจำ รวมทั้ง อรุณี ละเอะ พินิจ คำรง และ บัวบาน ทุกคนขอร้องอริยะวิดีให้กลับเข้าเมือง มีเพียงละเอะคนเดียวที่กลับไปเยี่ยมบ้านให้พ่อหมอทำนายดวงชะตาของอริยะวิดี ที่มีแต่เรื่องราวร้ายๆ แปลกประหลาดเกิดขึ้นบ่อย ๆ ทราบว่าอริยะวิดียังไม่หมดกรรม จะต้องประสบเคราะห์กรรมใหญ่อีกครั้ง จากเงื้อมมือมนุษย์ด้วยกัน ละเอะจึงเห็นด้วยที่อริยะวิดีจะอยู่ในป่าไปสักพักจนกว่าจะหมดกรรม แต่ไม่มีใครเห็นด้วย เป็นเช่นนั้นอยู่สองปีผ่านไป

ในที่สุดอริยะวิดีก็หนีกรรมไม่พ้นบัวบาน ไม่สบายต้องผ่าตัดใหญ่ อริยะวิดีจำใจกลับเพราะรักแม่ห่วงแม่ มะเม็ยะออกมาจากป่ามาพักอยู่กับอรุณี อรุณีรับมะเม็ยะเป็นลูกเช่นเดียวกับที่เคยรับอริยะวิดี บุราณคอยดูแลมะเม็ยะ ครุหอนมวล กลายเป็นเลขาและคู่หูคู่ซี้ของอรุณีคอยบอกรบอกรกล่าวเรื่อง สังคมคนเมืองให้มะเม็ยะรับรู้แบบที่มะเม็ยะไม่เต็มใจ

ส่วนพวก คำรง พวงมาลี(เอมฤดี) แสงแก้ว(นาถยา) พวกกันหลบหนีไปอยู่ตามตะเข็บชายแดนไทย หนีเข้า หนีออกไปมา อยู่พักหนึ่งอย่างลำบากยากแค้น ด้วยความที่ต้องพึ่งพา คำรง ทำให้ คำรง เริ่มมีอำนาจเหนือสองคนแม่ลูก แสงแก้วลุ่มใ้พวงมาลีเป็นภรรยาของ คำรง ตามที่ คำรง ต้องการ หารู้ไม่ว่า คำรงแอบไปมีกิ๊ก เจ้าเล่ห์ซื่อ มายาวดี พวงมาลีตั้งท้องและคลอดลูกสาวชื่อ น้องไพร แต่ คำรง ยังคลางแคลงใจว่าอาจเป็นลูกติดท้องมากับแสนไท

มายาวดีพา คำรง ไปพบกับ หม่อมคิด มาเพียใหญ่แห่งสองชายแดน หม่อมคิดกำลังต้องการมือขวาชั้นดีแทนที่คนเก่าที่โดนยิงตายขณะต่อสู้กับตำรวจ คำรง แสงแก้ว พวงมาลีและน้องไพร จึงมีชีวิตที่ดีขึ้นจากเงินบาป ทั้งสามสาบานว่าจะแก้แค้นพวกอริยะวิดีและพนาให้ได้ คำรง เริ่มขยายเครือข่ายเข้ามาในเมือง เพื่อสืบเรื่องราวของพนาและอริยะวิดี บางครั้งก็ข่มขู่ลงทุนปลอมตัวมาเอง เช่นเดียวกันทางการก็ยังไม่เลิกตามหาตัวทั้งสามเอาตามโทษตามกฎหมาย

วันที่ คำรง และ บัวบาน มารับอริยะวิดีเข้าเมือง พนากับบุราณตั้งใจจะไปส่งอริยะวิดีกับมะเม็ยะ แต่เกิดเหตุมีคนมาตัดไม้ทำร้ายป่า เผาป่าฆ่าสัตว์ในป่า ทั้งหมดประกอบด้วยพรานเลี้ยง มะสังและลือกริบ ไประงับเหตุด่วน อริยะวิดีจึงกลับบ้านกับพ่อแม่ตามลำพัง ส่วนอรุณีกับหอนมวลมารับมะเม็ยะไปอยู่บ้านคอย ละเอะ

คัดค้านว่าอย่าเพิ่งไปรับอริยะวิดี ไม่มีใครฟัง ละเอสุดหัดทานพยายามสวดมนต์ช่วยอริยะวิดี ส่วนอริยะวิดีนั่งรถ
มากับพ่อแม่กลับบ้าน แ่วว่าได้ยินเสียงสวดมนต์ดังแ่วมาตลอดเวลา พิมพ์สวดตามทั้งสามไม่รู้ตัวว่าสายของ
คำรณติดตาม กว่าจะรู้ตัวก็มาถึงจุดที่คำรณ พวงมาลี แสงแก้ว คักรอทำร้าย

สามคนโดนถล่มอย่างรุนแรงรถพลิกคว่ำระเบิด อริยะวิดีกระเด็นออกมาจากรถทั้งที่ปากยังสวดมนต์
ตามเสียงที่แ่วมา ส่วนคำรณกับบัวบาน เสียชีวิตติดอยู่ในรถ

พนา กับบุราณ ระวังเหตุเสร็จ รีบติดตามมาเพราะห่วงประกอบกับบุราณสังหรณ์ใจในคำทำนายของ
ละเอ แต่ก็พลาด ไปเสี้ยนยาแดงผ่าแปด ทั้งหมดมาพบรถพลิกคว่ำระเบิด พยายามจะเข้าไปช่วยกลับโดนพวก
คำรณยิงปะทะใส่ พนาเห็นอริยะวิดี กำลังตะเกียกตะกาย บาดเจ็บ พยายามฝ่าวงล้อมเข้าไปจะช่วย แต่ไม่ทัน
อริยะวิดีโดนรถไล่คลานหนีจนตกลงไปในหน้าผาน้ำตกสูงลิ่วต่อหน้าต่อตา พนาจะกระโดดตาม แต่อริยะวิดี
ลอยละลิวลงไปเบื้องล่างก่อน

อริยะวิดีตกลงไปในกระแสน้ำเชี่ยวกราก พัดไหลไปไกลพอสมควร ศีรษะกระแทกโขดหินสลบไป
กำลังจะจมน้ำ จระเข้ของมะเม็ยะมาว่ายน้ำเล่นพบเข้าจึงเอาตัวดันอริยะวิดีมาเกยไว้ริมฝั่งลำธารแห่งหนึ่ง อริยะ
วิดีสลบไปเจ็ดวันเจ็ดคืน ระหว่างที่สลบอยู่อริยะวิดี ได้รับการดูแลจากลิงเผดแสนรู้สองตัวพี่น้อง

อริยะวิดีฟื้นขึ้นมา ความจำเสื่อม ไขว้เขว อริยะวิดีเข้าใจว่าถึงสองตัวคือลิงอุอุกับลิงออีที่พบในสวนสัตว์
ลิงค์โปร์ อริยะวิดีทำตัวเป็นลิงเหมือนตอนเด็ก ๆ ตะโกนเรียกหาแม่มาแม่มาตลอดเวลา รอนแรมไปในป่ากับ
อุอุ ออี ลืมทุกอย่างเบื้องหลังจนหมดสิ้น แต่ยังคงรักสัตว์และดูแลสัตว์ในป่าต่อไป

พนา อรุณี จัดการพิธีศพของบัวบานและคำรณเสร็จรีบออกตามหาอริยะวิดี ทั้งพินก แม่มานาตาลิ
ช่วยกันตามหาตลอดเวลาแต่ไม่พบ เพราะอริยะวิดีไปไกลมากคนละเขตแดนป่า พวกแม่มานาตาลิเข้าไปไม่ได้
พินกหาจนพบ ทักทายอริยะวิดีแต่อริยะวิดีจำไม่ได้ อุอุ ออีช่วยกันไล่ส่งพินกไป พินกเสียใจมาก มะเม็ยะไปหา
จระเข้ รู้ข่าวจากจระเข้ว่าพาอริยะวิดีไปส่งไว้ริมลำธารแห่งหนึ่ง มะเม็ยะ พนา บุราณ ทุกคนไปยังริมลำธาร
ดังกล่าวไม่พบอีก พนาพยายามสลักรูปหัวใจให้อริยะวิดีเห็น และแล้ว คืบวันหนึ่งพนาได้ยินเสียงอริยะวิดี
ตะโกนเรียกหาแม่มาแ่ว ๆ มาแต่ไกล

พนารีบร้อนออกไปตามเสียงโดยไม่บอกใคร พนาได้พบอริยะวิดีผมยาวขึ้น ภู่อองอยู่บนต้นไม้ พนา
เรียกอริยะวิดี อริยะวิดีไม่รู้จักพนา แถมทำท่าขู่ใส่พนา มีโยพนาจะพยายามอย่างไรอริยะวิดีก็โกรธเช่นเดิม
สุดท้ายลิงเผดสองตัวออกมาขับไล่พนา ด้วยการระดมปาด้วยสารพิษสัง ส่วนอริยะวิดีหนีหายไป พนาเสียใจ
ผิดหวังมาก พาพรรคพวกตามหาอริยะวิดีต่อไป

พบเจอกันหลายครั้ง พนาและพวกจึงสันนิษฐานได้ว่า อยะวดีความจำเสื่อม หรือ ไม่ก็แก๊งทำไม่รู้จึก เพราะไม่ยอมออกจากป่า แต่พนาที่ตั้งใจว่าจะพยายามต่อไปไม่สิ้นสุด จนกระทั่งสองปีผ่านไป คำธณ พวง มาลี แสงแก้ว โคนไต้ล่าจากทางกรทั้งเรื่องผิดกฎหมาย และเรื่องฆาตกรรมบัวบานกับคำธณ ต้องหนีข้ามแดนไปกลับโชคร้าย เจอกองกำลังไม่ทราบฝ่ายผลักดันไต้ล่าจำต้องหนีหัวซุกหัวซุน

คำธณวางแผนจะเอน้องไพรไปเป็นเหยื่อล่อเพื่อเบนความสนใจ แสงแก้วกับพวงมาลิตกใจมากจึงลอบเอายานอนหลับใส่ให้น้องไพรกินจับตะกร้าลอยน้ำ อธิษฐานให้ปลอดภัย พบคนใจดีมีเมตตาดูแล คำธณ

รู้เรื่องเนื่องจากแอบได้ยินสองแม่ลูกบอกกันว่าน้องไพรคือลูกของคำธณต่างหาก ส่วนลูกของแสนไท่นั้นแห้งไปแล้ว คำธณยิ่งโกรธมากตบตีทำร้ายสองแม่ลูกอย่างรุนแรง แสงแก้วกับพวงมาลีนั่งกินน้ำตาแทนข้าวทุกวัน ตั้งใจว่าจะตามหาน้องไพรให้พบสักวัน คำธณก็เช่นกันเสียชายที่ทำให้น้องไพรต้องโดนลอยน้ำไปใจแทบขาด

น้องไพรลอยมาตามน้ำ อยะวดีกำลังว่ายน้ำเล่นกับลิงอุอุ อี้ พลังตะ โคนเรียกหาแม่มา เจอรูปหัวใจที่ต้นไม้ที่ก้อนหิน ลูกคิดหุยมอง เหมือนจะจำได้ แต่ก็จำไม่ได้เพราะเลือนรางมาก การพูดจาก็กลับกลายเป็นพูดได้สั้นๆเป็นคำหรือสองสามคำ บางครั้งอยะวดีก็เหม่อลอย ว่าแห่ว เหมือนคิดถึงอะไรบางอย่างได้แล้วก็เลือนหาย ขณะนั่งเหม่อลอยที่โขดหิน อุอุอุอุ ฐี่ให้ดูตะกร้าลอยน้ำมา อยะวดีกับสองลิง พากันไปเอามาเปิดดู เห็นเด็กน้อย ้วยี่ขวบหลับปุ๋ยอยู่ในตะกร้าผูกติดขอนไม้ที่ท่อนใหญ่โดยรอบกันจมน้ำ อยะวดีดีใจมากที่ได้พบมนุษย์ตัวเล็ก ๆ หลุดปากเรียกออกมาว่า ลูก ลูกมา อยะวดีโอบกอดห่ก่ล่อมเป็นทำนองเพลง ฮัมไปมาไม่มีคำเนื้อร้อง ลิงแฝดสองตัวมาค้อมมองสงสัย ตื่นตื้นไปด้วย อยะวดีกล่อมเด็กจนตัวเองเอาเด็กหลับคาอ้อมอก พักหนึ่งตื่นขึ้นมาเพราะเสียงเด็กร้องไห้ น้องไพรตื่นขึ้นมาตกใจแปลกที่ แปลกคนอุ้มแถมมีลิงสองตัวมองอยู่ น้องไพรตะโกนหาแม่แม่แม่ ๆ ๆ สลับร้องไห้ อยะวดีตั้งตัวเป็นแม่ของน้องไพร ฐี่ตัวเองว่าแม่มา มีภาพในหัวบังเกิดขึ้น เป็นลิงแม่มาโอบกอดเด็กน้อยไว้บนตัก

เด็กน้อยเรียกหาแม่มา ๆ ๆ ลิงแฝดไปหากด้วยหาผลไม้มามาให้น้องไพรกิน อยะวดีรักน้องไพรยิ่งกว่าใคร ๆ น้องไพรก็รักอยะวดีติดใจ เรียกแม่มาทุกคำ อยะวดีเรียกน้องไพรว่า ลูกมา สองคนสื่อสารกันง่าย ๆ สั้น ๆ ทั้งภาษาใบ้ สายตาความรู้สึก และคำพูดสั้นแต่ซาบซึ้ง ที่เริ่มนึกได้ที่ละน้อย เช่นรักลูกมา รักแม่มา อยะวดี ฐี่บอกว่าลูกมาชื่ออะอะ บางครั้งฝันเห็นพนา ที่ฝันบ่อยที่สุดคือภาพบัวบานกับคำธณติดในรถที่ระเบิดไฟครอกตาย ฝันที่ไร อยะวดีจะกรีดร้องคำว่า แม่มาพ่อมา แล้วร้องไห้สะอึกสะอื้นอยู่พักหนึ่ง ก่อนหน้าพบน้อง

ไพร ลิงแฝดปลอมโยน เชื้อคนน้ำตาให้กอดด้วย มาตอนนี้ มีน้องไพร เชื้อน้ำตากอดหอมแล้วร้องไห้ตาม ทำให้ยิวดิหุคร้องเพราะสงสารน้องไพร ที่น่าแปลกอีกอย่าง คือน้องไพรมีปานสีแดงรูปหัวใจอยู่ที่แผ่นหลังถ้าใส่เสื้อผ้าจะไม่เห็น ยิวดิพยายามคิดว่าเคยเห็นที่ไหนมาก่อน เอามาเปรียบเทียบกับที่พนาเขียนไว้ในบางแห่ง ยิวดิเริ่มขีดเขียนรูปหัวใจบ้าง ทำให้พนาได้พบร่องรอยของยิวดิเพิ่มขึ้น

บูรณยังคงขึ้นร้องเชียงใหม่กรุงเทพฯเป็นประจำ พามะเม็ยะไปด้วย มะเม็ยะตื่นตื่นตกใจ กลัวผู้คนแปลกหน้า แต่บูรณคอยปลอมโยน บูรณพามะเม็ยะไปพบเพื่อนฝูง บางคนหัวเราะเยาะมองความไร้เดียงสาของมะเม็ยะเป็นความเป็นความเียงเลาตัวตลก โดยเฉพาะ พิยะดา กับเพื่อนที่หมายปองบูรณ ชอบแอบกลั่นแกล้ง จนมะเม็ยะขวัญเสีย วิ่งหนีเตลิดเปิดเปิง ตามหาตัวกันจ้าละหวั่น มะเม็ยะหนีด้วยการเอาเส้นผมมัดมัดตามที่สูง หนีลงไปบ่อจระเข้สร้างความสะดวกขึ้น ไปทั้งเมือง จระเข้ไม่กัดมะเม็ยะแถมทำท่าสยบหนังสือพิมพ์ลงข่าว ที่วิมาถ่าย บูรณต้องขอร้องให้ยุติทั้งหมด ไปให้ห่างที่สุด มะเม็ยะจึงขอมมาหาบูรณ บูรณพามะเม็ยะกลับมาเชียงใหม่ ครูหอมนวนกับอรุณิดูแล มิแอน โดนิโอเป็นเพื่อน ไปเยี่ยมจระเข้บ้าง แอน โดนิโอเกิดปัญหาเกี่ยวกับหอมนวน น้อยใจว่าอรุณิดูแลสนิทกับหอมนวนมากกว่าตัวเอง หนีออกจากบ้าน มะเม็ยะต้องออกติดตามไปปรับกลับมา

การตามหายิวดิของพวกพนา มะเม็ยะ บูรณ แม่มานาตาดีดำเนินต่อไป พนาทุกข์ใจกว่าใคร ๆ ละเอินั่งสมาธิมองหาและส่งเสียงเรียกยิวดิ ยิวดิได้ยินแต่จำไม่ได้ว่าตัวเองชื่อยิวดิ มะเม็ยะส่งจระเข้ออกตามหาเพื่อว่ายิวดิจะมาเล่นน้ำตามลำธาร ในที่สุดก็ได้ร่องรอยของยิวดิเพราะพ่อหอมข้ามฝามาช่วยเฟ่งมองหา ทุกคนจึงพากันติดตามหายิวดิตามร่องรอยที่พ่อหอมบอกให้ คำรณข่มขู่คุกคามสองแม่ลูกจนหงอ ไม่กล้าหือสองคนเริ่มเสียใจในสิ่งที่ทำไปทีละน้อย อยากจะหนีจากคำรณเพื่อไปตามน้องไพร คำรณก็ไปลากตัวกลับมาทุกครั้ง คำรณเข้ากับมายาวดีก็ใหม่ ได้ดีมาก

หม่องดี๊ด สร้างเมืองแม่ม้ายให้มายาวดีหลอก อดคร่ำกักขังหน่วงเหนี่ยวสาวสวยจำนวนมาไว้ให้อาณาจักรที่สร้างภาพว่าเป็นเมืองแม่ม้าย หรือเมืองคนอกหัก ไม่กินเนื้อสัตว์ รักษาศีล หลอกคนแก่เอาไว้เป็นคนรับใช้ มีพวกทอมเป็นบอร์ดีการ์ด พวกสาวสวย มาแล้วมักหายไป มายาวดีบอกทุกคนคือพวกนั้นพินฟูจิตใจดีแล้วจึงขอลากลับบ้าน แต่ความจริงถูกส่งไปขาย มายาวดีมีลูกน้องฝาแฝดสาวงามแต่ชั่วร้ายสองคนชื่อเมธาวดี และมาธาวดี คอยช่วยมายาวดีหลอกล่อหญิงสาวและหญิงแก่มา กักขัง

มายาวดีอิจฉาพวงมาลีที่สาวสวยกว่า แม้ว่าคำรณจะมีความสุขกับมายาวดี แต่มายาวดีรู้ว่าคำรณรักพวงมาลีมากที่สุด จึงหาทางแกล้งจับตัวสองแม่ลูกไปไว้ในเมืองแม่ม้ายของตัวเอง ตั้งใจจะเอาพวงมาลีไปขายต่อ ส่วนแสงแก้วเอาไปปรับใช้ ใช้วิธีตีสนิทแล้วหลอกสองคนว่าจะพาหนีให้พ้นจากคำรณ ที่แท้เอาไปกักขัง

เวลาผ่านไปอีกสองปีอียะวดี เริ่มนึกภาพเก่า ๆ ได้มากขึ้น ได้ยินเสียงเรียกของละเอ่ยยเข้า อียะวดีเริ่มอยากรู้ว่าใครคืออียะวดี เสียงเรียกนั้นเริ่มดังใกล้มากขึ้น อียะวดีจิตรูปปานหัวใจของลูกมาอะฮะ ไว้ตามต้นไม้ ทำให้พนาเริ่มมีกำลังใจเพราะพบสัญลักษณ์ที่เคยมีต่อกันไว้

ถึงอู้อู้อี้ สอครู้สออดเห็นกองคาราวานของพวกพนา ที่รอนแรมมาตามหาอียะวดีเห็นอาหาร นกกิน เสื้อผ้าของพวกพนา แอบหยิบฉวยขโมยมาให้อียะวดีกับอะฮะ อียะวดีมองฝ้ามองของที่ได้มา คุ่นเคยมามาก จึงพยายามคิดว่าจะเอามาทำอะไร ในที่สุดจิตใจดำนั้นก็บอกให้อียะวดีทำเสื้อผ้าจากที่ได้มาให้อะฮะใส่ เอาอาหารกระป๋องมาเปิดกินพวกพนาแปลกใจมากเพราะของหายทุกวัน บางทีหายกลางวัน บางทีหายกลางคืน จึงวางแผนล่อจับขโมย พบว่าผู้ที่ขโมยคือลิงสองตัว จึงพากันสะกดรอยตามลิงทั้งสอง

มะเม็ยะเอาเส้นผมตัวรัดลิงสองตัวไว้ได้ ลิงร้องโวยวาย อียะวดีตกใจออกมาช่วยลิงทั้งสอง โดยมีอะฮะติดหลังมาด้วย พนา บราณ มะเม็ยะถึงแก่ตะลึง เพราะผู้ที่มาช่วยคืออียะวดีนั่นเอง แต่อียะวดีไม่ยอมรับจักทุกคน พยายามจะเล่นงานทุกคนแบบเอาเป็นเอาตาย

น้องไพรเห็น พนาโบราณ ดีใจมากตะโกนเรียกพ่อพามา อียะวดี ขณะที่อียะวดีและลิงจะเพลิงพล้ำ โคนพวกพนาจับได้ เกิดพายุใหญ่กระหน่ำพัดมา อียะวดีน้องไพรลิงแฝดหนีไปอยู่บนต้นไม้ พายุถอนรากถอนโคนปลิวไปต่อหน้าต่อทุกคนที่พยายามจะเจรจากับอียะวดี ทุกคนกับอียะวดีจึงพลัดพรากจากกันอีกครั้ง

ต้นไม้ลอยตามแรงพายุไปตกใกล้เมืองแม่ม้ายของมายาวดี ทุกคนสลบทั้งลิงอียะวดีน้องไพร พวกพนา ก็บาดเจ็บเสียบงปลิวหายหมด ต้องกลับบ้านมือเปล่าอีกครั้ง พวกอียะวดีฟื้นขึ้นมา พบว่าลอยมาไกลมาก หิวโหยและบาดเจ็บ ได้ยินเสียงเพลงแว่วมาจากไม้ใกล้ไม้ไกล อียะวดีกระเตงลูกมา มีลิงแฝดลัดเลาะไปตามต้นไม้ตามเสียงเพลง มองเห็นอาณาบริเวณสวยสดงดงามมีลำธาร มีบ้านเล็กบ้านน้อย เต็มไปหมด อียะวดีรู้ทันทีว่าที่นี่มีคนมีอาหารและเครื่องนุ่งห่ม ประกอบกับเห็นหญิงสาวสวยแต่งกายแปลก ๆ ออกแนวโบราณ กำลังร้องรำทำเพลง มีมายาวดี เมฆาวดีประกอบชายขวามเหมือนองครักษ์ กำลังชมการแสดงของพวกสาวสวย พวกคนแก่กำลังพัดวีให้อียะวดีและพวกจิตใจตื่นตาตื่นใจมาก ที่สุดลิงแฝดลัดเลาะขโมยอาหารและเสื้อผ้าของพวกเมืองแม่ม้ายมาให้ลูกมากับอียะวดีดัดแปลงใส่แทนตัวเก่าที่ฉีกขาด

อียะวดีนึกได้จากส่วนลึกของจิตใจ ว่าควรมีเสื้อผ้าเปลี่ยนให้น้องไพร ควรทำผมสวย ๆ ให้น้องไพร อียะวดีจึงคิดปักหลักใกล้เมืองแม่ม้ายเพราะอาหารการกินอุดมสมบูรณ์ น้องไพรจะได้สบายขึ้น อียะวดีทำซุ้มโพรงหรือเข้าไปอยู่ในถ้ำ ใกล้เมืองแม่ม้าย พวกในเมืองแม่ม้าย เริ่มแปลกใจทะเลาะตบตีกันเอง หาวามีการขโมยของเช่นเสื้อผ้าและอาหารของกันและกัน ความแตกตอนที่พวกมาลีกับแสงแก้วที่โดนจับมากำลังหลับ

สนิทเพราะอ่อนเปลี้ย โคนลึงแผ่มาขโมยอาหารและเสื้อผ้า ทำให้มายาวติรู้ว่าที่แท้ไม่มีใครขโมยกันเอง แต่เป็นลึง คิดว่าเป็นลึงซุกซน จึงไม่สนใจให้ป้องกันของตัวเอง

พวกพนาพักฟื้นเพียงไม่กี่วันก็ออกเดินทางต่อไปในทิศทางที่เห็นต้นไม้ลอยไปวันก่อน แต่ไม่ง่ายเหมือนครั้งก่อน เนื่องจากไม่มีสัญลักษณ์หัวใจคู่ที่อริยะเวศิเคยทำไว้พนาไปเจอเอาพวกของมาเฟีย หมองตืด นำโดยคำรณแต่ปิดหน้าพรางเอาไว้ พนาจึงไม่รู้ว่าคือคำรณที่ออกตามหา แสงแก้วและพวงมาลีเพราะคิดว่าหนีหายไปไม่รู้ว่า โคนมายาวติหลอกไปซัง คำรณฉวยโอกาสเล่นงานพนากับพวก

บูรณบาดเจ็บ มะเม็ยะพากระโดดน้ำดำหายลงไปในลำธาร พลงเอาผมสะบัดสู้ใส่พวกสมุน คำรณจึงรอดหนีไปได้ และพยายามจะช่วย พนาที่บาดเจ็บจนมุมกำลังจะโดนฆ่า อริยะเวศิพาน้องไพรใส่หลังออกมาเล่นน้ำริมลำธาร พนาเห็นอริยะเวศิตะโกนบอก อริยะเวศิช่วยพนาด้วย อริยะเวศิได้ยินคำว่าพนา เหมือนได้ยินชื่อที่คิดในหัวใจ น้องไพรจำพนาได้เรียกพนาว่าพ่อมา มาพ่อมา ช่วยพ่อมา อริยะเวศิตัดสินใจช่วยพนา คำรณเห็นอริยะเวศิมาช่วยพนา มีเด็กมาด้วย เข้าใจว่าเป็นลูกของพนากับอริยะเวศิไม่รู้ว่าที่แท้ลูกตัวเองเพราะจากกันหลายปีทำให้จำหน้าเด็กไม่ได้ (ตอนที่ใส่ตะกร้ามากับตอนนี้ให้คนละคนไม่อย่างนั้นจะหน้าเหมือนกัน หรือไม่ก็ทำผมคนละแบบ) คำรณอิจฉาที่สองคนมีลูกจึงคิดฆ่าทั้งสามคน ปาดด้วยระเบิด แต่ลึงแผ่รับระเบิดไว้ได้ ปากลับใส่พวกคำรณหนักันกระเจิดกระเจิง

อริยะเวศิพาพนามารักษาอยู่นานพอสมควร ลึงแผ่ขโมยเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่มอาหารและหายาสมุนไพรมารักษาพนาจนอาการดีเป็นลำดับ น้องไพรติดพนาหนีบเรียกพนาว่าพ่อมาเรียกตัวเองว่าลูกมาอะฮะ ช่วงนี้พนามีความสุขมาก มีอริยะเวศิดูแล แม้จะยังความจำเสื่อม แต่พนาได้โอกาสเจ็บไม่เล็กน้อย ๆ สะกิดความจำของอริยะเวศิให้หรือฟื้น อริยะเวศิกับพนาเหมือนคนรักกันครั้งใหม่ ต่างพอใจกันและกัน แต่แล้วก็เกิดอุปสรรคอีกจนได้

คำรณบอกกับมายาวติให้จับตัวอริยะเวศิไปยกให้หมองตืด มายาวติรู้ว่าอริยะเวศิคือหัวหน้าลึงสองตัวที่มาขโมย จึงรับปากหาทางจับอริยะเวศิ ในที่สุดก็จับสำเร็จ พนาที่กำลังจะสัมฤทธิ์ผลเรื่องพาอริยะเวศิและน้องไพรกลับบ้านคอยแล้วคอยอีก อริยะเวศิไม่กลับมาพนาจำต้องอยู่ต่อไปเพื่อดูแลน้องไพรที่ร้องไห้ เรียกแม่มา ๆ ๆ ตลอดเวลา

อริยะเวศิโดนจับไปซังรวมกับสองแม่ลูก แสงแก้ว พวงมาลี ครั้งแรกมายาวติตั้งใจจะส่งพวงมาลีให้หมองตืด แต่มาพบอริยะเวศิจึงตัดสินใจส่งให้ทั้งสองคน อริยะเวศิต้องอยู่ร่วมกับพวงมาลีและแสงแก้ว ที่ยังคงเกลียดชังและจ้องเล่นงาน อริยะเวศิจำสองคนไม่ได้ แต่สองคนจำอริยะเวศิได้ ทั้งสามจึงมีปัญหาตลอดเวลา ทะเลาะตบตีกันจนปวดไปหมด ถึงเวลาพาสองคนไปมอบตัวให้หมองตืดในตัวเมือง อริยะเวศิคิดแผนหนี

ตลอดทาง พวงมาลีเอาแต่ร้องไห้ อีชะวดีจะหนีกลับไปหาพนากับอะอ๊ะ พวงมาลีรู้ว่าอีชะวดีเก่งต้องพาหนี ได้จึงหลอกล่อให้พาหนี

อีชะวดีก็พาพวงมาลีหนีมาได้ พวงมาลีขอร้องให้อีชะวดีกลับไปช่วยแสงแก้ว อีชะวดีรับปาก แต่ขณะที่กำลังจะพาแสงแก้วออกมา อีชะวดีวางแผนจะพาทุกคนหนีเพราะรู้ว่า ทุกคนโดนหลอก ป่วนไปทั้งเมืองทุกคนหนีได้ปลอดภัย แต่คนที่โดนจับกลับเป็นอีชะวดี เพราะ โคนสองแม่ลูกหักหลังตะ โคนเรียกการ์ดมาจับ อีชะวดีโดนจับไปทรมานอย่างทารุณ

พนา คัดสินใจพาน้องไพรบุกไปที่เมืองแม่ม้าย เพราะพบสัญลักษณ์ที่อีชะวดีทิ้งไว้ ลิงเผดขโมยยานอนหลับของมายาวดีมาแอบใส่ให้พวกการ์ดของมายาวดีกิน เข้าไปช่วยอีชะวดีออกมาได้ พนาอ้อนวอนให้อีชะวดีตามไปกับพนาเพื่อเห็นแก่น้องไพรสำเร็จ

แสงแก้ว พวงมาลีหนีออกมาได้ หนีไปค้าของผิดกฎหมายเพื่อยังชีวิต เพื่อมีเงินตามหาน้องไพร ไม่ได้ย้อนกลับไปหาครอบครัวอีก คำรณยังคงตามหาน้องไพรกับพวงมาลี และเริ่มเบื่อหน่ายมีปัญหากับมายาวดี คำรณคิดตั้งตัวเป็นใหญ่หักหลังหม่องดี๊ด วางแผนการใหญ่หลอกใช้มายาวดี ในที่สุดมายาวดีกับหม่องดี๊ดก็ติดกับดัก คำรณแอบแจ้งทางการว่าเป็นผู้หวังดี ว่ามีการส่งมอบของผิดกฎหมาย คำรณแอบขั๊กออกของหม่องดี๊ดเกือบทั้งหมดใส่ในกล่องนมเด็ก เพื่อส่งมอบให้อีเจนต์รายใหญ่หน้าใหม่ ซึ่งที่แท้ก็คือพวงมาลีและแสงแก้วนั่นเอง ทั้งสามพบกันคืนดีกันอีกครั้ง

พนาพาอีชะวดี กับอะอ๊ะกลับเข้าเมือง มีอุ๊ย อี้มาส่งถึงชายเขตป่า มีแม่มานาตาลิมารับที่เขตแดนของตัวเอง อีชะวดีพยายามทำทุกอย่างเพื่อน้องไพร ด้วยความอดทน แม้ว่าจะอยากกลับเข้าไปในป่าก็ตาม มีบางครั้งอีชะวดีพาน้องไพรและมะเม็ยะไปดูแลสัตว์ในป่า ขอไปเยี่ยมลิงเผดบ้าง พนารับปาก ฟันกสี่อ่าวนัดหมายให้ เป็นช่วงเวลาเดียวกันกับที่ คำรณ พวงมาลี แสงแก้วส่งยาเสพติด และออกตามหาน้องไพร ลิงเผดสองตัวพบเห็นการขนยาของทั้งสามจึงบอกฟันกสี่ให้รู้มาแจ้งกับอีชะวดี พนาแจ้งต่อกับเจ้าพนักงาน

พวกคำรณก็สืบทราบเช่นกันว่า พวกพนากำลังพากันมาในป่า จึงจัดการวางแผนสังหารหมู่พวกพนา ในที่สุดทั้งสองฝ่ายมาพบกันปะทะกัน ฝ่ายพนาอาวุธสู้ไม่ได้จึงเริ่มพ่ายแพ้น้องไพรตกใจวิ่งหนีออกไปกลางวงปะทะ พวกคำรณจับเด็กมาเป็นตัวประกัน โดยไม่รู้ว่ำนั่นคือลูกหลานตัวเอง หลอกล่อให้พนากับอีชะวดีออกมาให้สังหารหมู่สามคนพ่อแม่ลูก อีชะวดีกับพนาถลันตามมาจะเอาน้องไพรคืน

น้องไพรสลัดมือจากพวงมาลีกัดแสงแก้ว เพื่อให้หลุดพ้นไปหาอียะวดีกับนาตาลิโดยเร็วทำให้เสื้อด้านหลังขาด เห็นแผ่นหลัง ขณะที่คำรณขว้างระเบิดใส่สามคนที่กำลังกอดกัน พวงมาลิตกระดิ่งเพราะมองเห็นปานแดงรูปหัวใจคู้ของน้องไพร เช่นเดียวกับแสงแก้วที่เห็นปานแดงนั้น สองคนตะโกนเรียกน้องไพร และห้ามคำรณไม่ให้ขว้างระเบิดใส่น้องไพรลูกตัวเอง ไม่ทันแล้ว คำรณขว้างมา พนารวนน้องไพรดึงอียะวดีกระโดดหลบ มีมะเม็ยะตวัดเส้นผมปีดระเบิดกระเด็นไปโดนเอาแสงแก้วกับพวงมาลีที่วิ่งไปหาน้องไพรระเบิดโดนสองคนเข้าเต็ม ๆ

คำรณแทนที่จะช่วย สองคนกลับหนี โชคร้ายเจอเอาหม่องติดกับมายาวดีที่แหกคูกออกมาจึงคำรณต้องหนีกลับมาที่แสงแก้วและพวงมาลี คำรณจมาสมทบทันเวลาจับพวกหม่องติดได้ คำรณพวงมาลี แสงแก้ว มาสารภาพผิดกับอียะวดี เด็กที่รับรู้แล้วว่าอะอะคือลูกสาวของพวงมาลีกับคำรณ พยายามขอกอดน้องไพรก่อนตาย แต่น้องไพรไม่ยอมเข้าไปหาทั้งที่อียะวดีกับพนาขอร้องให้ไปหาสามคน มีหน้าซำยังบอกตะโกนว่าเกลียด ๆ ๆ ใส่สามคน สามคนเสียใจเจ็บช้ำรู้สึกถึงการสูญเสียที่เคยทำกับอียะวดีแต่ก็สายเกินไป จึงขอฝากให้ดูแลน้องไพรด้วย พนากับอียะวดีรับปาก

หลังจากเหตุการณ์ร้ายผ่านไป อียะวดีกลับมาอยู่บ้านดูแลน้องไพรให้มีชีวิตเหมือนเด็กทั่วไป อียะวดีทำหน้าที่พิทักษ์ป่าร่วมกับพนา ร่วมกับบูรณและมะเม็ยะ พ่อหมอบอกว่าอียะวดีหมดกรรมแล้ว ต่อไปนี้ชีวิตมีแต่ดีงามตลอดไป อียะวดีตัดสินใจร่วมชีวิตกับพนามีลูกเป็นน้องไพร มะเม็ยะกับบูรณก็ตัดสินใจร่วมชีวิตกัน มีการฉลอง ท่ามกลางฝูงสัตว์ในป่า ไม่มีการเลี้ยงหรูหราไม่มีการแต่งตัวสวยงาม แต่ทุกคนก็ยินดีมีความสุขสนุขกันถ้วนหน้า

วรพันธ์ ธี